

१०४

विविधतीर्थकल्पे

५९. स्तम्भनककल्पशिलोच्छः ।

थंभणयकप्पमज्जे जं संगहिअं न वित्थरभएण । तं सिरिजिणपहसूरी सिलुंछमिव कं पि^१ जंपेइ ॥ १ ॥

ढंकपटवए रणसीहरायउत्तस्स भोपलनामिअं धूअं रूवलावण्णसंपन्नं दइण जायाणुरायस्स तं सेवमा-
णस्स वासुगिणो पुत्तो नागज्जुणो नाम जाओ । सो अ जणएण पुत्तसिणेहमोहिअमणेण सब्बासिं महोसहीणं फलाइं
5 मूलाइं दलाइं च भुंजाविओ । तप्पभावेण सो महासिद्धीहिं अलंकिओ 'सिद्धपुरिसु'त्ति विक्खाओ पुहविं विअरंतो
सालाहणरत्तो कलागुरू जाओ । सो अ गयणगामिणिविज्जाअज्झयणत्थं पालित्तयपुरे सिरिपालित्तायरिए
सेवेइ । अन्नया भोयणावसरे पायप्पलेववलेण गयणे उप्पइए णसइ । अट्टावयाइत्तिथाणि नमंसिअ सट्टाणमुवाग-
याण तेसिं पाए पक्खालिऊण सत्तुत्तरसयमहोसहीणं आसायण-वण्ण-गंधाईहिं नामाइं निच्छइऊण गुरूवएसं विणावि
पायलेवं काउं कुकुडप्पोउ व उप्पयंतो अवडतडे निवडिओ । वणज्जरिअंगो गुरूहिं पुट्टो-किमेअं ति ? । तेण
10 जहट्टिए वुत्ते तस्स कोसल्लचमक्किअचित्ता आयरिआ तस्स सिरे पउमहत्थं दाउं भणंति-सट्टिअतंदुलोदगेण ताणि
ओसहाणि वट्टित्ता^२ पायलेवं काउं गयणे वच्चिज्जासि ति । तओ तं सिद्धिं पाविअ परितुट्टो ।

पुणो कयावि गुरुमुहाउ सुणेइ, जहा-सिरिपासनाहपुराओ साहिज्जंतो सब्बइत्थीलक्खणोवलक्खिअमहासई-
विलयाए अ महिज्जंतो रसो कोडिवेही हवइ । तं सोऊण सो पासनाहपडिमं अत्तेसिउमारद्धो । इओ अ बार-
वईए समुद्धविजयदसारेण सिरिनेमिनाहमुहाओ महाइसयं नाऊण रयणमई सिरिपासनाहपडिमा पासायंमि
15 ठावित्ता पूईआ^३ । बारवईदाहाणंतरं समुद्देण पाविआ सा पडिमा तहेव समुद्धमज्जे ठिआ । कालेण कंतीवासिणो
धणवइनामस्स संजत्तिअस्स जाणवत्तं देवयाइसयाओ खलिअं । इत्थ जिणविंबं चिट्टइ ति दिववायाए निच्छिअं ।
नाविए तत्थ पक्खिअ सत्तहिं आमतंतूहिं संदाणिअ उद्धरिआ पडिमा । निअनयरीए नेऊण पासायंमि ठाविआ ।
चिंताइरित्तामपहिट्टेण पूहज्जइ पइदिणं । तओ सब्बाइसाइ तं विंबं नाऊण नागज्जुणो सिद्धरससिद्धिनिमित्तं अवहरि-
ऊण सेडीनईए तडे ठाविसु । तस्स पुरओ रससाहणत्थं सिरिसालवाहणरत्तो चंदलेहाभिहाणिं महासइं देविं
20 सिद्धवंतरसन्निज्जेण तत्थ आणाविअ पइनिसं रसमदणं कारेइ । एवं तत्थ भुज्जो भुज्जो गयागएणं तीए बंधु ति पडि-
वत्तो । सा तेसिं ओसहाणं महणकारणं पुच्छेइ । सो अ कोडिरसवेहवुत्तं जहट्टिअं कहेइ । अन्नया दुण्हं निअपुत्ताणं
तीए निवेइअं-जहा एअस्स रससिद्धी होहिइ ति । ते रसलद्धा निअरज्जं मुत्तुं नागज्जुणपासमागया । कइअवेणं
तं रसं धित्तुमणा पच्छन्नवेसा, जत्थ नागज्जुणो भुंजइ तत्थ रससिद्धिवुत्तं पुच्छंति । सा य तज्जाणणत्थं तहट्टं सल्लणं
रसवइं साहेइ । छम्मासे अइकंते खार ति दूसिआ तेण रसवई । तओ इंगिएहिं रसं सिद्धं नाऊण पुत्ताण निवेइअं
25 तीए । तेहिं च परंपराए नायं जहा-वासुगिणा एअस्स दळ्ळंकराओ मच्चू कहिओ ति । तेणेव सत्थेण नागज्जुणो
निहओ । जत्थ य रसो थंभिओ तत्थ थंभणयं नाम नयरं संजायं । तओ कालंतरेण तं विंबं वयणमित्तवज्जं भूमि-
अंतरिअंगं संवुत्तं ।

इओ अ चंदकुले सिरिवद्धमाणसूरि-सीसजिणेसरसूरीणं सीसो सिरिअभयदेवसूरी गुज्जरत्ताए
३ संभायणठाणे विहरिओ । तत्थ महावाहिवसेण अईसाराइरोगे जाए पच्चासन्नगर-गामेहितो पक्खिअपडिक्कमणत्थ-
30 मागंतुकामो विसेसेण आहूओ मिच्छदुक्कडदाणत्थं सब्बोवि सावयसंघो । तेरसीअद्धरते अ भणिआ पहुणो सासणदे-
वयाए-भयवं ! जगह सुअह वा ? । तओ मंदसरेणं वुत्तं पहुणा-कओ मे निहा । देवीए भणिअं-एआओ नवसुत्त-
कुक्कुडीओ उम्मोहेसु । पहुणा भणिअं-न सक्केमि । तीए भणिअं-कहं न सक्केसि ? । अज्जवि वीरतित्थं चिरं पभावेसि, नवं-
गवित्तीओ अ काहिसि । भयवया भणिअं-कहमेवंविहसरीरो काहामि ? । देवयाए वुत्तं-थंभणयपुरे सेडीनईउवकंटे

1 B किं पि । 2 Pa वट्टित्ता । † एतदन्तर्गता पंक्तिर्न लभ्यते A आदर्शे । 3 A संभायण° ।

खंखरपलासमज्जे सयंभू सिरिपासनाहो अच्छइ । तस्स पुरो देवे वंदेह । जेण सुत्थसरीरा होह । तओ गोसे आहूअ-
सावयसंघेण वंदिआ पहुणो । पहुणा भणिअं—थंभणए पासनाहं वंदिस्सामो । संघेण चित्तिअं—नूणं कोइ उवएसो
पहुणं, ता एवं आइसंति । तओ भणिअं संघेण—अम्हे वि वंदिस्सामो । तओ वाहणेण गच्छंतस्स पहुणो मणयं सरीरं सुत्थं
जायं । अओ धवलक्याओ परओ चरणचारेण विहरंता पत्ता थंभणपुरं । गुरुसावया सबत्थ पासनाहमवलोइंता
गुरुणा भणिआ—खंखरपलासमज्जे पलोएह । तेहिं तहाकए दिट्ठं सिरिपासनाहपडिमासुहं । तत्थ य पइदिणं एगा धेणू 5
आगम्म पडिमामत्थए खीरं झरइ । तओ पहिद्वेहिं सावएहिं जहादिट्ठं निवेइअं गुरुणो । अभयदेवसूरी वि तत्थ गंतुं
मुहदंसणमित्तेण थोउमाढत्तो—‘जयतिहुअणवरकप्परुक्ख’ इच्चाइतकालिअवित्तेहिं । तओ सोलससु वित्तेसु कएसु
पच्चक्खीहूआ सबंगं पडिमा । अओ चेव ‘जय ! पच्चक्खजिणेसर’ त्ति सत्तरसमे वित्ते पडिअं । तओ बत्तीसाए
पुण्णाए अंतिमविच्चदुगं अईव देवयाइड्ढिकरं ति नाऊण देवयाए विन्नत्तं—भयवं ! तीसाए वि वित्तेहिं सन्निज्झं
करिस्सामि; अंतिमविच्चदुगं ओसारेह । मा अम्हं कलिजुगे आगमणं दुक्खाय होउ त्ति । पहुणा तहा कयं । संघेण 10
सह चिइवंदणा कया । तत्थ संघेण उत्तुंगं देवहरयं कारिअं । तओ उवसंतरोगेण पहुणा ठाविओ सिरिपाससामी ।
तं च महातित्थं पसिद्धं । कालाइक्कमेण कया ठाणाइनवंगाणं वित्ती । आयारंग-सूअगडाणं तु पुबिं पि
सीलंकायरिण कया आसि । तओ परं चिरं वीरतित्थं पभाविअं पहुण त्ति ॥

॥ इति श्रीस्तम्भनककल्पशिलोच्छः ॥

॥ अं० ६७ ॥

15